

[Christiani.]

at det er urimeligt, de faar den afgørende Indflydelse paa, hvordan Resultatet af Afstemningen skal være. Dette Forhold har man ændret, og jeg synes, det er en god Ændring, man dér har foreslaet, idet man supplerer Urafstemningens Ja- og Nej-Stemmer op til 75 pCt. paa den Maade, at man opgør Differencen mellem Urafstemningens samlede Stemmetal og de 75 pCt.

Hvis Stemmetallet f. Eks., for at nævne et eller andet Tal, kun udgør 37 pCt., saa mangler der altsaa 38 pCt. i at naa 75 pCt., og derpaa fordeler man disse 38 pCt. efter Forholdet mellem Ja- og Nej-Stemmerne ved Afstemningen i de til vedkommende Urafstemningsforbund svarende kompetente Forsamlinger. Derved opnaar man altsaa, at alle Fagforeninger faar 75 pCt. Stemmer og nogle faar flere. Paa den Maade har man faaet det ordnet med alle de Fagforeninger, som har Urafstemninger; man mangler saa bare de Fagforeninger, som alene stemmer ved kompetente Forsamlinger, og dem faar man ind paa den Maade, at man reducerer de vedkommende kompetente Forsamlings Antal Ja- og Nej-Stemmer i Forhold til de sammenlagte Urafstemningers Ja- og Nej-Stemmer.

Jeg anser denne Ordning som en Styrkelse af de kompetente Forsamlinger, og det maa jeg betragte som heldigt, for dér sidder jo i Virkeligheden Tillidsmændene, Bestyrelsesmedlemmerne, de Folk, som roligt og køligt overvejer den givne Situation og derfor kan antages at træffe de rigtigste Bestemmelser.

Man kan muligvis ogsaa sige, at Forligsmandens Indflydelse vil blive stærkere ved den foretagne Ændring, og det er der maaske heller ikke noget at sige til, men Forligsmanden skal naturligvis sætte sig ind i de Forhold, der har været bestemmende for Lønkravene og Arbejdsvilkaarene for det vedkommende Fag. Vi har tidligere ønsket, at han ikke alene skulde sætte sig ind i de her i Landet gældende Forhold, men ogsaa skulde sætte sig ind i dem, hvad angaar de Lande, som konkurrerer med os. Jeg haaber, at en saadan Tilføjelse engang senere kan blive vedtaget. For Øjeblikket, hvor vi lever under en bunden Økonomi, har det ikke saa meget Interesse, men naar vi atter kommer ind under friere Forhold, gælder det om, at vi med Hensyn til vore Lønforhold, paa godt og ondt, i smaat og stort, i op og ned, stiller os paa lige Fod med de Lande, der i Udlandet konkur-

rerer med os. Derfor vil jeg haabe, at man maa komme tilbage til dette Punkt.

I øvrigt kan vi ligesom vore Kolleger i Landstinget slutte os til det foreliggende Lovforslag, og jeg kan anbefale det til Vedtagelse uden Udvalgsbehandling.

Bouet: Da Loven af 18. Januar 1934 var til Behandling her i November 1933, udtalte jeg paa mit Partis Vegne, at det var urimeligt, at man ikke i højere Grad kunde benytte de kompetente Forsamlinger ved Afgørelsen af disse vigtige Spørgsmaal. Det er altid vanskeligt, naar der er Tale om Urafstemning, at forklare for det store Antal Medlemmer de Fordele eller de Mangler, der er ved det Forslag, der skal stemmes om, det foregaar bedre inden for mindre Forsamlinger, og da de kompetente Forsamlinger er et Udtryk for Fagforeningerne, mente vi, det var rigtigt i højere Grad at bygge paa dem. Dengang vilde Flertallet ikke gaa ind for denne Betragtning; man ønskede det da foreliggende Lovforslag gennemført hurtigt. Ved den Ændring af Loven, der nu foreslaas, er man imidlertid gaaet i den Retning, som vi dengang ønskede, og det er derfor ganske naturligt, at mit Partis Repræsentanter i Landstinget har kunnet gaa ind paa Ændringen.

Med Hensyn til Tilføjelsen til Stk. 1 i § 8 vil jeg gerne takke den højtærede Socialminister, fordi han er gaaet med til dette Forslag, og fordi man i Landstinget har indført denne Bestemmelse. Ved den omtalte Førstebehandling i 1933 fremførte jeg netop dette Spørgsmaal og ønskede, at en saadan Bestemmelse skulde indføres i Loven. Da man, som jeg før sagde, dengang ønskede Loven hurtigt gennemført, vilde man ikke gaa ind paa en saadan Ændring, idet man dog i Udvalget fremhævede, at det sikkert aldrig vilde komme til at foreligge, at Arbejdsledere og dermed ligestillede blev kædet sammen med de store Arbejderorganisationer ved en Afstemning. Ikke desto mindre skete det i Foraaret 1934. Der var en Uoverensstemmelse mellem Dansk Dampskibsrederiforening og Maskinmestrenes Forening, samtidig med de store Forhandlinger om Arbejdernes Lønoverenskomster, og den daværende Forligsmand forlangte, at disse Funktionærers Forhold skulde afgøres ved Urafstemningen, til Trods for at der var saa stor Forskel i de Vilkaar, det drejede sig om for de to forskellige Parter; for de omtalte Funktionærer var det ikke i særlig Grad Lønnen, det drejede sig om, men for-